

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 9C/125/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4115205998
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Olekšák
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2020:4115205998.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra sudcom JUDr. Marekom Olekšákom v spore žalobcu: Prvá stavebná sporiteľňa, a.s. so sídlom Bajkalská 30, 829 48 Bratislava, IČO: 31 335 004 proti žalovanému v 1. rade: M. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom: J. 3, XXX XX J. - R. a žalovanej v 2. rade: A. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom: Ku kaplnke XXX, XXX XX I. o zaplatenie 21.577,69 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný v 1. rade je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 8.582,85 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 20.404,05 eura od 01.02.2015 do 01.07.2016 a vo výške 5 % p.a. zo sumy 8.582,85 eura od 02.07.2016 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. Súd vo zvyšnej časti žalobu zamietá.
- III. Súd priznáva žalobcovi voči žalovanému v 1. rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 90,78 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručou Okresnému súdu Nitra dňa 06.03.2015 domáhal voči žalovanému v 1. rade a žalovanej v 2. rade zaplatenia sumy 21.577,69 eura spolu s úrokom z úveru vo výške 6,69 % p. a. zo sumy 19.926,31 eura od 01.02.2015 do zaplatenia a úrokom z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 20.404,05 eura od 01.02.2015 do zaplatenia z titulu nesplateného stavebného úveru, resp. porušenia Zmluvy o medziúvere a stavebnom - spotrebiteľskom úvere zo dňa 04.06.2011 uzatvorenej medzi stranami sporu.
2. Žalovaný v 1. rade v rámci procesnej obrany uviedol, že úver splácal do času, kým sa stal práceneschopný a uviedol, že je ochotný dlh splácať v mesačných splátkach po 200 eur. Ďalej uviedol, že žalovaní najskôr čerpali sumu 10.000 eur, ktorou vyplatili úver od spoločnosti Slovenská sporiteľňa, a.s. a druhú časť úveru vydokladovali stavebnými blokmi, a preto boli peňažné prostriedky poukázané na účet žalovanej v 2.rade, keďže žalovaný v 1. rade účet nemal. Zároveň žalovaný v 1. rade poprel, že suma 1.000 eur bola vyplatená na jeho poistenie, keďže peniaze použili na domácnosť.
3. Žalovaná v 2. rade uviedla, že úver brali spoločne, zmluvu podpísala s vedomím, že budú pristavovať k rodinnému domu rodičov; bolo to však inak. Nevedela uviesť, či a kto čerpal peniaze, avšak podľa nej ona uhradila splátky vo výške 143,50 eura do roku 2013, kedy boli pred rozvodom s tým, že poslednú splátku uhradila 23.11.2013. Vyjadrila sa, že medziúver vo výške 11,50 eura nesplácala. Potvrdila, že z časti úveru vyplatili iný úver v spoločnosti Slovenská sporiteľňa, a.s., avšak žalovaný v 1. rade mohol disponovať aj s jej účtom a všetko mal na starosti; popierala, že prostriedky z úveru boli poukázané na jej účet.
4. Konanie voči žalovanej v 2. rade bolo následne zastavené v celom rozsahu Uznesením č. k. 9C/125/2015 - 113 zo dňa 13. 10. 2016 z dôvodu čiastočného späťvzatia žalobcu pre čiastočné zaplatenie žalovanej sumy vo výške 12.000 eura dňa 01.07.2016.
5. Súd prvého stupňa okrem výsluchu strán sporu doplnil dokazovanie oboznámením sa so zmluvou o medziúvere a stavebnom - spotrebiteľskom úvere, so všeobecnými podmienkami pre zmluvy o stavebnom sporení, s odstúpením od zmluvy, s kópiami doručeníek, so všeobecnými podmienkami pre

stavebné sporenie pre fyzické osoby, s výpisom z účtu odstúpeného medziúveru, s výpisom z účtu stavebného sporenia, s kópiou exekučných príkazov, so sadzobníkom poplatkov pre fyzické osoby a dospel k záveru, že na základe zmluvy o stavebnom sporení č. 2879536701 bola so žalovanými uzatvorená zmluva o medziúvere a stavebnom - spotrebiteľskom úvere zo dňa 04.06.2011, ktorou žalobca poskytol žalovaným medziúver vo výške 20.000 eur. Tento sa zaviazali splácať do pridelenia cieľovej sumy splátkami po 111,50 eur ako aj s úrokmi 6,69 % p.a. a do pridelenia cieľovej sumy vkladat' mesačné vklady vo výške 32 eur. Po pridelení cieľovej sumy sa žalovaní zaviazali splácať stavebný úver vrátane úrokov vo výške 4,7 % p.a. mesačnými splátkami po 143,50 eur. Z dôvodu nesplácania úveru adresoval žalobca žalovaným odstúpenie od zmluvy zo dňa 18.11.2013. Žalobca špecifikoval žalovanú sumu, ktorá pozostávala z istiny vo výške 19.926,31 eura, z nezaplatených úrokov za úver a poplatkov ku dňu odstúpenia vo výške 477,74 eura. Z nezaplatených úrokov za úver od 13.12.2013 do 31.1.2015 vo výške 829,84 eura a z nezaplatených úrokov z omeškania od 13.12.2013 do 31.1.2015 vo výške 343,80 eura. Žalobca ďalej uviedol, že na základe exekučných príkazov z 28.12.2012, 22.03.2013 a 19.07.2013 poukazoval nasporenú sumu v prospech účtu súdneho exekútora a ku dňu odstúpenia od úverovej zmluvy bol zostatok na konte sporenia 73,69 eura, preto rozdiel medzi výškou úveru a nasporenou sumou na konte sporenia ku dňu odstúpenia predstavoval sumu 19.926,31 eura. Sumu 477,74 eura špecifikoval ako nezaplatené poplatky vo výške 244 eur a úroky za úver vo výške 233,74 eura. Po účinnosti odstúpenia od úverovej zmluvy žalovaný čiastočne plnil dlh, a to úhradami po 560 eur, ktorými boli uhradené úroky z omeškania od odstúpenia od zmluvy od 28.02.2014 vo výške 222,41 eura, úroky za úver od účinnosti odstúpenia do 28.02.2014 vo výške 284,86 eura a suma 52,73 eura sa uhradila na nezaplatené úroky za úver do odstúpenia od zmluvy. Sumu 829,85 eura požadoval žalobca z titulu vyčíslených úrokov od odstúpenia od úverovej zmluvy do 31.01.2015. V priebehu konania vzal žalobca žalobu späť v časti sumy 12.000 eur, v časti úroku z úveru vo výške 6,69 % z tejto sumy od 02.07.2016 do zaplatenia a v časti úroku z omeškania vo výške 5 % p.a. od 02.07.2014 do zaplatenia voči žalovanému v 1.rade. Vzal späť žalobu aj voči žalovanej v 2. rade, a to v celom rozsahu. V zmysle späťvzatia žaloby sa domáhal žalobca zaplatenia zvyšnej sumy a to 9.577,69 eur spolu s 6,69 % úrokom p.a. zo sumy 19.926,31 eura od 01.02.2015 do 01.07.2016 a zo sumy 7.926,31 eur od 02.07.2016 do zaplatenia, ako aj úroku z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 20.404,05 eura od 01.02.2015 do 01.07.2015 a zo sumy 8.404,05 eura od 02.07.2016 do zaplatenia. Súd na základe týchto skutočností dospel k záveru, že nárok žalobcu je dôvodný čiastočne, a to iba ohľadne sumy 8.582,85 eura a úroku z omeškania vo výške 5% p.a. zo sumy 8.582,85 eura od 01.02.2015 do zaplatenia, pričom zaviazal žalovaného v 1. rade na zaplatenie tohto nároku v mesačných splátkach po 200 eur, počnúc prvou splátkou v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozsudku, pod stratou výhody splátok do 15-teho dňa v mesiaci. Vo zvyšku súd žalobu zamietol.

6. Po podaní odvolania žalobcom sa odvolaním zaoberal Krajský súd v Nitre, ktorý ako odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie dospel k záveru o nedôvodnosti žaloby v časti týkajúcej sa žalobcom uplatneného nároku na priznanie sumy 994,84 eura, 6,69 % úroku ročne zo sumy 19.926,31 eura od 01.02.2015 do 01.07.2016 a zo sumy 7.926,31 eura od 02.07.2016 do zaplatenia. V tomto smere totiž súd prvej inštancie správne uzavrel, že dohodnuté (zmluvné) úroky z poskytnutých finančných prostriedkov patria len do splatnosti dlhu. V danom prípade takáto situácia nastala po účinnom odstúpení žalobcu od zmluvy dňom 12.12.2013, čo žiadna zo strán sporu ani nerozporovala. Odvolací súd osvojac si tento záver mal za to, že je potrebné v tomto smere vychádzať z charakteristicky úverového vzťahu, kedy z dôvodu uzatvorenia zmluvy o úvere u veriteľa nastáva stav absencie poskytujúcej sumy, vracanej postupne v splátkach, za čo mu prináleží zmluvne dohodnutý úrok ako cena peňazí predstavujúca odplatu za nemožnosť veriteľa počas trvania zmluvného vzťahu s istinou úveru nakladať a dosahovať zisk. Dohodnutý úrok tak predstavuje zisk (odplatu) pre veriteľa splácaný spolu so splátkami úveru v režime dojednaného záväzku. V prípade predčasného zosplatnenia úveru (odstúpenia od zmluvy) na základe jednostranného úkonu veriteľa, použitie ktorého je za splnenia podmienok založené výlučne na slobodnej voľbe veriteľa, však dochádza k odlišnej situácii. Pri predčasnom a mimoriadnom zosplatnení úveru vzniká veriteľovi nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov, kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru. Teda zosplatnením úveru nastáva stav, keď veriteľ má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru a možnosti produkovať zisk. Na druhej strane dlžník stráca právo mať peňažné prostriedky poskytnuté veriteľom, tieto užívať a splácať v splátkach a vzniká mu povinnosť ich vrátiť v celom rozsahu veriteľovi spolu s kapitalizovaným úrokom do zosplatnenia a v prípade, že si túto svoju povinnosť nesplní, veriteľ má možnosť zosplatnenú pohľadávku vymáhať spolu s úrokom z omeškania ako zákonnou sankciou za nesplnenie povinnosti. Úrok ako odplatné plnenie je preto možné spájať len so stavom oprávneného držania peňažných prostriedkov, za

čo možno považovať len stav do zosplatnenia celého úveru, keďže zosplatnením úveru dlžník stráca právo držby požičanej sumy. Je tak len na vóli veriteľa, či k využitiu inštitútu zosplatnenia úveru pristúpi alebo nie. V tejto súvislosti nemožno tiež opomenúť, že zosplatnenie je právnym úkonom, ktorým sa mení hlavný úverový vzťah, pričom úrokový vzťah je voči nemu vzťahom akcesorickým, ktorý zaniká spolu so zánikom hlavného záväzkového vzťahu. V tejto súvislosti odvolací súd tiež uviedol, že závery Najvyššieho súdu SR obsiahnuté v jeho rozhodnutí sp. zn. 4 Obo 143/1998 (R 59/1998), na ktoré odkázal v preskúvanom rozsudku už súd prvej inštancie, boli prijaté i v ďalších rozhodnutiach odvolacích súdov (napr. Krajský súd v Trenčíne sp. zn. 5Co/407/2016, Krajský súd v Prešove sp. zn. 1Co/30/2012, sp. zn. 19Co/4/2017, Krajský súd v Trnave sp. zn. 25Co/172/2015, Krajský súd v Košiciach sp. zn. 2Co/224/2015) a tieto závery akceptoval i Ústavný súd SR v uznesení zo dňa 18.09.2012 sp. zn. IV. ÚS 476/2012-14, keď konštatoval, že nezistil existenciu takých skutočností, ktoré by nasvedčovali svojvoľnosti alebo zjavnej nedôvodnosti rozhodnutia odvolacieho súdu, keď tento sa stotožnil s právnym názorom okresného súdu, ktorý jasne, zrozumiteľne a presvedčivo objasnil vzťah medzi úrokmi z úveru a úrokmi z omeškania, ako aj otázku, prečo zmluvný úrok patrí sťažovateľke iba do splatnosti dlhu.

7. Krajský súd v Nitre následne konštatoval, že aplikujúc zhora popísané závery na daný prípad bolo potom potrebné vychádzať z dlhu žalovaných ku dňu účinnosti odstúpenia žalobcu od zmluvy, t. j. ku dňu 12.12.2013. Tento podľa tvrdenia žalobcu k uvedenému dňu predstavoval sumu 20.815,20 eura pozostávajúcu z istiny úveru 19.926,31 eura a zo sumy 888,89 eura ako nezaplatených úrokov za úver a poplatkov. Zároveň však žalobca v žalobe, ako i vo svojom následnom vyjadrení (č. l. 65 spisu) uviedol, že nezaplatené úroky za úver a poplatky ku dňu účinnosti odstúpenia od zmluvy činili sumu 477,74 eura a táto predstavovala nezaplatené poplatky vo výške 244 eur a úroky za úver vo výške 233,74 eura, k čomu poskytol i podrobné odôvodnenie. Na základe týchto tvrdení žalobcu bolo možné ustáliť, že výška dlhu žalovaných k 12.12.2013 bola v sumách 20.404,05 eura (19.926,31 eura + 477,74 eura). Za situácie, že v priebehu konania z titulu tohto dlhu bolo žalobcovi plnených 12.000 eur, v dôsledku čoho žalobca zobral i čiastočne žalobu späť a napadnutým rozsudkom mu bola právoplatne priznaná i istina vo výške 8.582,85 eura, bol tak opodstatnený nárok žalobcu na zaplatenie sumy 20.404,05 eura ako dlhu z úverovej zmluvy plne pokrytý. V prevyšujúcej časti uplatnenej istiny, ako i požadovaného 6,69 % úroku ročne zo sumy 19.926,31 eura od 01.02.2015 do 01.07.2016 a zo sumy 7.926,31 eura od 02.07.2016 do zaplatenia nárok žalobcu ako nedôvodný bolo potrebné zamietnuť. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP v napadnutej zamietajúcej časti týkajúcej sa sumy 994,84 eura, 6,69% úroku ročne zo sumy 19.926,31 eura od 01.02.2015 do 01.07.2016 a zo sumy 7.926,31 eura od 02.07.2016 do zaplatenia potvrdil. Naopak, v časti zamietajúceho výroku prvoinštančného rozsudku, ktorým žalobcovi nebol priznaný 5 % úrok z omeškania ročne zo sumy 11.821,20 eura od 01.02.2015 do 01.07.2016 a v časti vyhovujúceho výroku, ktorým súd povolil žalovanému zaplatiť žalobcovi prisúdené plnenie mal odvolací súd za to, že v tejto časti sú výroky prvostupňového súdu nepreskúmateľné pre nedostatok odôvodnenia a vrátil mu vec v tejto časti na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Prvostupňový súd po vrátení veci nariadil pojednávanie na deň 30.06.2020, na ktoré sa dostavil žalovaný v 1. rade. Žalobca svoju neúčast' ospravedlnil a súhlasil s prejednaním veci v jeho neprítomnosti. Súd opätovne vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, ktoré sú obsahom spisu a s vyjadrením žalovaného v 1. rade. Žalovaný v 1. rade uviedol, že žalovaná suma po späťvzátí je aktuálna, keďže na ňu neuhrádzal žiadnu časť z dôvodu, že kontaktoval žalobcu a chcel sa dohodnúť na splátkovom kalendári. Na otázku súdu ohľadne jeho majetkových pomerov uviedol, že momentálne je živnostník a pracuje v stavebníctve, jeho mesačný príjem je približne 900 eur. Živnosť si obnovil vo februári; tri roky bola pozastavená. Počas tohto obdobia pracoval ako brigádnik, zamestnaný nebol. Pokiaľ ide o žalovanú sumu, bol by schopný splácať 200 eur mesačne.

9. Podľa § 261 ods. 3 písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení účinnom v čase uzatvorenia úverovej zmluvy, t.j. 06.04.2011 (ďalej len „Obchodný zákonník“), treťou časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

10. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

11. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom do 29.06.2011 (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

12. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

13. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 52 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom od 1. mája 2014, ustanovenie o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy Obchodného práva.

16. Podľa § 2 ods. 1 písm. b) zákona č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy, t.j. k 06.04.2011 (ďalej len „Zákon o stavebnom sporení“), stavebným sporením sa rozumie poskytovanie úverov stavebným sporiteľom zo zdrojov fondu stavebného sporenia na stavebné účely uvedené v § 11 ods. 1 (ďalej len „stavebný úver“).

17. Podľa § 7 ods. 2 Zákona o stavebnom sporení, zmluva o stavebnom sporení musí obsahovať

- a) identifikačné údaje o stavebnej sporiteľni a o stavebnom sporiteľovi najmenej v rozsahu údajov ustanovenom osobitnými predpismi,^{3c)}

- b) výšku dohodnutej sumy, na ktorú sa stavebné sporenie uzatvára (ďalej len „cieľová suma“), a podmienky, za ktorých môže byť zvýšená alebo znížená cieľová suma,

- c) výšku a časovú postupnosť vkladov stavebného sporiteľa,

- d) úrokové sadzby vkladov,

- e) podmienky a postup pri výplate vkladov,

- f) podmienky poskytnutia stavebného úveru po splnení podmienok stavebného sporenia vrátane podmienok poskytnutia stavebného úveru pri zvýšení alebo znížení cieľovej sumy, postup pri určení poradia poskytnutia stavebného úveru po splnení podmienok stavebného sporenia, ako aj podmienky a postup pri výplate vkladov,

- g) podmienky, za ktorých môžu byť práva zo zmluvy o stavebnom sporení rozdelené alebo zlúčené s právami z inej zmluvy o stavebnom sporení,

- h) podmienky, za ktorých možno vykonať prevod práv a povinností zo zmluvy o stavebnom sporení,

- i) podmienky, za ktorých možno odstúpiť od zmluvy o stavebnom sporení,

- j) vyhlásenie stavebného sporiteľa o uplatnení alebo neuplatnení nároku na poskytnutie štátnej prémie v rámci tejto zmluvy.

18. Podľa § 7 ods. 3 Zákona o stavebnom sporení, zmluva o stavebnom úvere musí obsahovať

- a) identifikačné údaje o stavebnej sporiteľni a o stavebnom sporiteľovi najmenej v rozsahu údajov ustanovenom osobitnými predpismi,^{3c)}

- b) úrokovú sadzbu stavebného úveru,

- c) podmienky poskytnutia a splácania stavebného úveru,

- d) spôsob zabezpečenia pohľadávok zo stavebného úveru,

- e) podmienky, za ktorých možno vykonať prevod práv a povinností zo zmluvy o stavebnom úvere,

- f) podmienky, za ktorých možno odstúpiť od zmluvy o stavebnom úvere.

19. Podľa § 7 ods. 4 Zákona o stavebnom sporení, zmluvy o stavebnom sporení a zmluvy o stavebnom úvere môžu obsahovať aj ďalšie náležitosti dohodnuté medzi stavebnou sporiteľňou a stavebným sporiteľom.

20. Podľa § 8 ods. 1 Zákona o stavebnom sporení, cieľová suma sa skladá

- a) z vkladov od stavebného sporiteľa alebo v prospech stavebného sporiteľa,

- b) z úrokov,

- c) zo štátnej prémie,

- d) zo stavebného úveru,

- e) z iných zdrojov.

21. Podľa § 8 ods. 2 Zákona o stavebnom sporení, po splnení zmluvne dohodnutých podmienok má stavebný sporiteľ nárok na pridelenie stavebného úveru.

22. Podľa § 8 ods. 4 Zákona o stavebnom sporení, zmluvu o stavebnom sporení so stavebným sporiteľom podľa § 4 písm. c) možno uzatvoriť, len ak podiel cieľových súm, na ktoré sú uzatvorené zmluvy o stavebnom sporení s právnickými osobami alebo fyzickými osobami - podnikateľmi,

a) v jednom kalendárnom roku neprevyšuje 10 % z cieľových súm, na ktoré sú uzatvorené všetky zmluvy o stavebnom sporení v príslušnom kalendárnom roku, alebo

b) ktorým nevznikol nárok na stavebný úver, neprevyšuje 15 % zo súčtu cieľových súm, pri ktorých ešte nevznikol nárok na pridelenie stavebného úveru splnením všetkých zmluvne dohodnutých podmienok, a cieľových súm, pri ktorých nárok na stavebný úver vznikol, ale nebol uplatnený.

23. Podľa § 9 ods. 1 Zákona o stavebnom sporení, stavebný sporiteľ získa stavebný úver, ak dodrží zmluvne dohodnuté podmienky stavebného sporenia a spĺňa podmienky poskytnutia stavebného úveru.

24. Podľa § 9 ods. 2 Zákona o stavebnom sporení, výška stavebného úveru sa rovná rozdielu medzi cieľovou sumou a vkladmi sporiteľa, vrátane úrokov, štátnych prémie, ak sa poskytnú (§ 10 ods. 1), a iných zdrojov.

25. Podľa § 365 Obchodného zákonníka (účinného ku dňu omeškania žalovaných), dlžník je v omeškaní, ak nespĺní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom. Dlžník však nie je v omeškaní, pokiaľ nemôže plniť svoj záväzok v dôsledku omeškania veriteľa.

26. Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka (účinného ku dňu omeškania žalovaných), ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

27. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

28. Podľa § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

29. Podľa § 137 písm. a) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o splnení povinnosti.

30. Podľa § 191 ods. 1 CSP dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

31. Podľa § 215 ods. 1 CSP súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

32. Podľa § 215 ods. 2 CSP, skutkový stav sa zisťuje procesným postupom podľa tohto zákona.

33. Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

34. Podľa § 232 ods. 3 CSP, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

35. Vzhľadom na vykonané dokazovanie, citované zákonné ustanovenia ako aj na závery uvedené v prvom rozsudku a následne závery Krajského súdu v Nitre, súd konštatuje, že žaloba je dôvodná v časti sumy 8.582,85 eura, na zaplatenie ktorej bol žalovaný v 1. rade už právoplatne zaviazaný. Ďalej bola žaloba právoplatne zamietnutá v časti sumy 994,84 eura ako aj úrokov z úveru vo výške 6,69 % p.a. zo sumy 19.926,31 eura od 01.02.2015 do 01.07.2016 a vo výške 6,69 % p.a. zo sumy 7.926,31 eura od 02.07.2016 do zaplatenia.

36. Pokiaľ ide o zvyšnú časť nároku, ktorá bola predmetom odvolania žalobcu a v ktorej časti odvolací súd vrátil vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, dospel súd k záveru, že žalobca má popri sume 8.582,85 eura nárok aj na úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 20.404,05 eura od 01.02.2015 do 01.07.2016 a vo výške 5 % p.a. zo sumy 8.582,85 eura od 02.07.2016 do zaplatenia. Medzi stranami nebolo sporné, že žalovaní sa dostali do omeškania zo zaplatením sumy 20.404,05 eura už od 01.02.2015, t.j. odo dňa nasledujúceho po odstúpení od zmluvy. Oprávnenie žalobcu úročiť zostatok dlhu vyplýva z článku VII. bodu 8. úverovej zmluvy, podľa ktorého sa zmluvné strany dohodli, že veriteľ (žalobca) je oprávnený po odstúpení od zmluvy požadovať úrok z omeškania podľa § 369 Obchodného zákonníka a účtovať si úrok z omeškania, ktorý pozostáva zo zmluvne dohodnutej úrokovej sadzby

zvýšenej o 3 % p.a. pri stavebnom úvere a o 5 % p.a. pri medziúvere z celého zostatku dlhu až do úplného splatenia celého dlhu. Zmluvne dohodnutá výška úroku z omeškania (5% p.a.) je v súlade s právnymi predpismi na ochranu spotrebiteľa, keďže zákonná úroková sadzba k 01.02.2015 bola vo výške 5,05 % p.a. Pokiaľ ide o sumu, z ktorej sa úrok vypočíta, súd mal za to, že k prvému dňu omeškania (01.02.2015) bola výška dlhu žalovaných 20.404,05 eura, a preto má žalobca nárok na úrok z omeškania z tejto sumy, a to až do okamihu čiastočnej úhrady dlhu vo výške 12.000 eur, pričom od nasledujúceho dňa po úhrade už sa úrok vo výške 5 % p.a. počíta zo sumy, ktorá zohľadňuje túto úhradu, t.j. zo sumy 8.582,85 eura. Tu je potrebné uviesť, že pôvodná žalovaná suma bola 21.577,69 eura. Po odpočítaní zamietnutej sumy 994,84 eura predstavoval zostatok sumu 20.582,85 eura a po úhrade 12.000 eur predstavoval zostatok sumu 8.582,85 eura. Samotná suma 20.404,05 eura pozostávala z istiny vo výške 19.926,31 eura a sumy 477,74 eura ako sumy nezaplatených úrokov za úver a z nezaplatených poplatkov ku dňu účinnosti odstúpenia od zmluvy. Súd dospel k záveru o dôvodnosti tohto nároku aj s prihliadnutím na závery uvedené v predchádzajúcom prvostupňovom rozsudku a rozhodnutí odvolacieho súdu, v ktorom bolo konštatované, že žalobca má nárok na sumy poplatkov a úrokov len do dňa odstúpenia od zmluvy. 37. Pokiaľ ide o lehotu na plnenie priznaného nároku, ktorá bola povolená prvým rozhodnutím okresného súdu ako plnenie v mesačných splátkach vo výške 200 eur a odvolacím súdom zrušená pre nedostatok skúmania predpokladov na priznanie tejto výhody, súd dospel po doplnení dokazovania k záveru, že nie sú splnené predpoklady pre povolenie plnenia v splátkach. Ako vyplýva z ust. § 232 ods. 3 CSP, lehota na plnenie je v zásade tri dni a iba v odôvodnených prípadoch môže súd určiť dlhšiu lehotu. Súd prihliadol pri rozhodovaní na skutočnosť, že žalovaný v 1. rade neuhradil ani časť žalovanej sumy, hoci už pri vyhlásení prvého rozhodnutia okresným súdom mal vedomosť o dôvodnosti istiny žalovanej sumy a už v tom čase uviedol, že je schopný splácať sumu 200 eur mesačne. Zároveň mal súd za to, že ani výška splátky, ktorú navrhoval na splácanie žalovaný v 1. rade nie je spravodlivá voči žalobcovi, keď dlh žalovaného v 1. rade ku dňu vyhlásenia rozsudku predstavoval približne 11.745 eur a pri splátke 200 eur mesačne by žalovaný dlh splatil približne o päť rokov. Povolenie splátok za týchto okolností by aj popieralo zmysel odstúpenia od úverovej zmluvy a zosplatnenia úveru, ktorým je dosiahnutie vrátenia požičanej sumy čo najskôr po porušení zmluvných povinností. Hoci súd nepovolil plnenie v splátkach, nič nebráni stranám sporu, aby sa individuálne dohodli na splácaní dlhu po právoplatnosti rozsudku. 38. Vyššie uvedené závery súd zohľadnil vo výroku I. tohto rozsudku, pričom s ohľadom na vykonateľnosť tohto výroku zopakoval v texte výroku aj povinnosť uhradiť žalovanú sumu 8.582,85, hoci časť tohto výroku je už právoplatná, ale so zvyškom neprávoplatného výroku (lehota na plnenie) bol výrok ako celok nevykonateľný.

1. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.
2. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.
3. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.
4. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.
5. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.
6. Pokiaľ ide o náhradu trov konania, súd vychádzal zo zásady úspešnosti v konaní. Keďže žalobca bol úspešný čiastočne, priznal mu súd voči žalovanému v 1. rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 90,78 %. K tomuto záveru dospel nasledovným výpočtom. Pôvodná žalovaná suma predstavovala 21.577,69 eura. Úspešný bol žalobca v časti sumy 12.000 eur (keďže konanie bolo zastavené z dôvodu späťvzatia, pričom zastavenie zavinila procesne žalovaná strana) a sumy 8.582,85 eura, t.j. spolu 20.582,85 eura. Neúspešný bol v časti sumy 994,84 eura. Úspešný tak bol žalobca v rozsahu 95,39 % a neúspešný v rozsahu 4,61 %. Rozdiel predstavuje 90,78 %. V zmysle § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne vyšší súdny úradník po právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1 a 2 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP). Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že (§ 365 ods. 1 CSP):

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo
- h) ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.